המקנא לאשתו. ליתנה דקרא נקט ונקנא לה משמע (במדבר ה). ולקמן בגמ' [ע"ב] מפרש מאי לשון קינוי. (ב) ובמתניתין מפרש כיצד מקנא לה אומר לה אל תסתכי עם איש פלוני: **מקנא לה ע"פ שנים.** אם בא להשקותה צריך להביא שני עדים שאמר לה בפניהם לא תסתכי עמו ואם לא קינא לה בפני שנים אינה נאסרת עליו בסתירתה ואינו משקה: **ומשקה ע"פ עד אחד או ע"פ עצמו.** ואפי' אין עדים שנסתרה אלא עד אחד או הוא עצמו אומר לאיתיה שנסתרה אחר שקינאתי לה נאסרת בסתירה עד שתשתה. ולקמן [כא.] ילפינן מקראי שסתירתה מוסרתה עליו מספק: **ר' יהושע אומר. צריך ג' עדים לף לסתירתה: ודברה עמו.** שלא כמקום שהרי: **עדיין (ג) מופרש ליסיפו.** לשמש עם בעלה: **ומופרש בסרומו.** אם אחת כהן היא: **לדי טומאה.** כדי הערלה: **לאסורה ליסיפו.** מספק כדילפינן לקמן (לף כא.) שלשה ונטמאה לחמורים בפרשה (ב) וקנא את אשתו והיא נטמאה ונסתרה והיא נטמאה אחת אישה ונטמאה אחד אישה שאסורה לבעל ואחד שאסורה לבעלו ואם מת. קודם שהשקה ואין לו בניס והיא זקוקה ליבם: **תולה.** ליתנה לשוק ולא ממייבמת ובגמרא (ג) יליף לה: **גמ' מכדי תנא מנזיר קא סליק.** כן סדר המשנה סוטה אחר נזיר: **מאי תנא דתנא סוטה.** מאי תנא בנזירות דדמי לסוטה דתנא סוטה בתרה: **בקלקולה.** בגיווה ובשתה שמגולין לותה כדקתני מתני' (לקמן לף ז:): **יזיר עצמו מן היין.** שהיין מביא לידי קלות ראש כדאמרינן בגמרא דרשע ואחר כך יהיו בני ובזיונות: (ו) ד"ה מיני וכו' לפיכך זה אסור. ג"כ ועיין בכורות כג. ג"כ ועיין בנזיר לף ב. ג"כ ועיין בסנהדרין דף כב ע"ב דלרבי שם בגמרא דרשע אחר על כרחיהו